

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžk/22/2018
Identifikačné číslo spisu: 2016200249
Dátum vydania rozhodnutia: 20.06.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2016200249.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej v právnej veci žalobcu : ITK, s.r.o., so sídlom v Križovanoch nad Dudváhom, 109, IČO:: 36 265 624, právne zastúpený : JUDr. Tibor Sanák, advokát, so sídlom kancelárie v Trnave, Námestie SNP 2, proti žalovanému : Okresný úrad Trnava, Odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom v Trnave, Kollárova 8, za účasti : TINAMA, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Bošáňho 9, IČO : 35 889 969, v konaní o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného z 25. januára 2016 č. OU-TT-OVBP2-2016/005629/Ta, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 25. októbra 2017 č. k. 14 S 25/2016-40, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobkyne z a m i e t a.
Účastníkom konania náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave (ďalej aj ako „správny súd“) rozsudkom z 25. októbra 2017 č. k. 14 S 25/2016-40 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie správneho súdu“) zamietol správnu žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy z 25. januára 2016 č. OU-TT-OVBP2-2016/005629/Ta (ďalej aj ako „rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy“), ktorým Okresný úrad Trnava, Odbor výstavby a bytovej politiky (ďalej aj ako „žalovaný orgán verejnej správy“) zamietol odvolanie účastníka správneho konania (žalobkyne v konaní pred správnym súdom) a potvrdil rozhodnutie Obce Križovany nad Dudváhom, stavebného úradu z 19. novembra 2015 č. Výst.KDU-63/2015/Sá-155 (ďalej aj ako „rozhodnutie prvoinštančného orgánu verejnej správy“), ktorým Obec Križovany nad Dudváhom, stavebný úrad (ďalej aj ako „prvoinštančný orgán verejnej správy“) rozhodla o umiestnení stavby „Bytový dom -9 b.j.“, „SO Vonkajší rozvod NN“, „SO Prípojka NN k bytovému domu“ (ďalej aj ako „stavba“) na pozemku registra C KN parcela č. XXX/X, č. XXXX/X v katastrálnom území Križovany nad Dudváhom. Správny súd žalovanému orgánu verejnej správy nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Správny súd v napadnutom rozhodnutí poukázal na ustanovenia § 37 ods. 1 a ods. 2, § 36 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) a

ustanovenie § 32 ods. 1 Správneho poriadku a uviedol, že sa zaoberal žalobnými dôvodmi žalobkyne, pričom pokiaľ ide o námietku, že žalovaný orgán verejnej správy vychádzal z územného plánu Mesta Dunajská Streda a nie z územného plánu Obce Križovany nad Dudváhom, je potrebné konštatovať, že ide o zrejmu nesprávnosť, ku ktorej došlo pri písomnom vyhotovení rozhodnutia (žalovaný orgán verejnej správy ju listom č. OU- T-OVBP2-2016/005629/Ta z 2. februára 2016 opravil), pričom takéto pochybenie nemôže mať vplyv na zákonnosť žalobkyňou napadnutého rozhodnutia.

3. V súvislosti s námietkou žalobkyne, že v správnom konaní nebolo nariadené ústne pojednávanie, tak z ustanovenia § 61 Stavebného zákona vyplýva, že je na úvahe orgánu verejnej správy, či od miestneho zisťovania a ústneho pojednávania upustí, alebo nie, najmä v prípade, ak sú mu dobre známe pomery staveniska a žiadosť poskytuje dostatočné podklady pre posúdenie navrhovanej stavby. V danom prípade nebol dôvod nariadiť ústne pojednávanie, nakoľko orgán verejnej správy mal k dispozícii všetky podklady ako aj stanoviská príslušných orgánov; bol dodržaný procesný postup podľa ustanovenia § 36 ods. 1 Stavebného zákona (oznámenie o začatí územného konania bolo vyvesené verejnou vyhláškou 10. júna 2015 a tiež územné rozhodnutie o umiestnení stavby 19. novembra 2015 za stanovených podmienok). Námietky zo strany účastníkov konania vznesené neboli, stavebný úrad mal k dispozícii spracovanú a schválenú územnoplánovaciu dokumentáciu a pomery územia možno v predmetnej veci považovať za jednoznačné, a preto za tohto stavu prvoinštančný orgán verejnej správy ako stavebný úrad upustil podľa ustanovenia § 36 ods. 2 Stavebného zákona od ústneho pojednávania a stanovil, že v lehote 7 dní odo dňa doručenia toho oznámenia môžu účastníci konania uplatniť svoje námietky a pripomienky a dotknuté orgány a organizácie svoje stanoviská.

4. Pokiaľ ide o ďalší žalobný dôvod spočívajúci v tvrdení, že proti rozhodnutiu prvoinštančného orgánu verejnej správy bolo podané odvolanie Rímsko-katolíckou cirkvou neobstojí a nemá oporu v zákone, nakoľko ochrana práv sa žalobkyňa môže domáhať iba vo svojom mene a naviac samotná skutočnosť, že bolo podané odvolanie týmto subjektom nie je relevantné. Je potrebné totiž konštatovať, že správny súd neprihliada na vady konania, ktoré nie sú žalobkyňou na ujmu.

5. Na základe vyššie uvedeného správny súd uviedol, že tak žalovaný orgán verejnej správy ako aj prvoinštančný orgán verejnej správy procesne nepochybil, vo veci postupovali v súlade so zákonom. Zo strany orgánov verejnej správy boli vyžiadané všetky relevantné vyjadrenia dotknutých orgánov a tieto boli do konania aj riadne doložené. Podľa názoru správneho súdu rozhodnutie o umiestnení stavby, týkajúce sa Bytového domu -9b.j., SO Vonkajší rozvod NN, SO Prípojka NN k bytovému domu, nachádzajúcim sa na pozemku registra C KN parcela č. XXX/X, č. XXXX/X v katastrálnom území Križovany nad Dudváhom nebolo spôsobilé ukrať žalobkyňu na jej právach. Tiež je potrebné zdôrazniť, že konanie v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou, ktorá znamená, že správny súd preskúmava napadnuté rozhodnutie len v medziach a v rozsahu určenom žalobcom. Táto koncentračná zásada naviac platí aj v stavebnom konaní ako aj v územnom konaní, čo znamená, že po termíne určenom stavebným úradom sa na pripomienky a námietky účastníkov konania neprihliada a stanoviská dotknutých orgánov, ktoré sa nevyjadrili sa považujú za kladné. Stavebný úrad však musí zainteresované subjekty na túto skutočnosť písomne upozorniť a jednoznačne určiť lehotu na uplatnenie ich pripomienok a námietok, čo orgány verejnej správy v predmetnej veci realizovali vyvesením verejnej vyhlášky, a teda kvalifikovaným zverejnením obsahu konkrétneho právneho úkonu orgánu verejnej správy vznikajú adresátovi právne následky.

6. Pokiaľ ide o územný plán obce, tak v jeho k zmene došlo v roku 2014, k tejto prebiehajúcej zmene územného plánu neboli žiadne pripomienky, táto bola schválená uznesením Obecného zastupiteľstva č. 76/2014 03. novembra 2014 a taktiež ani ďalšie žalobné dôvody uvádzané žalobkyňou (že nájomná zmluva medzi Obecným úradom Križovany nad Dudváhom a stavebníkom spoločnosťou TINAMA, s.r.o. nebola zverejnená v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. a zákona č. 40/1964 Zb. v Centrálnom registri zmlúv ako aj tvrdenie, že rozhodnutie o umiestnení stavby jej v rozpore s Dohovorom o ochrane architektonického dedičstva Európy, tzv. Maltského dohovoru) nemali vplyv na zákonnosť žalobkyňou napadnutého rozhodnutia, pretože prvoinštančný orgán verejnej správy ako aj žalovaný orgán verejnej správy rozhodnutie o umiestnení stavby vydali z hľadiska splnenia podmienok uvedených v Stavebnom zákone.

7. Vzhľadom k vyššie zisteným skutočnostiam správny súd žalobu postupom v zmysle ustanovenia § 190 Správneho súdneho poriadku ako nedôvodnú zamietol.

8. O náhrade trov konania žalovaného orgánu verejnej správy rozhodol správny súd postupom podľa

ustanovenia § 168 Správneho súdneho poriadku a žalovanému orgánu verejnej správy právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalovanému orgánu verejnej správy je ich možno priznať voči žalobkyni iba vtedy, ak to možno spravodlivo požadovať. O náhrade trov konania ďalšieho účastníka - obchodnej spoločnosti TINAMA, s.r.o. rozhodol správny súd tak, že tejto spoločnosti žiadne trovy konania nepriznal, nakoľko jej žiadne trovy konania ani nevznikli.

II.

Kasačná sťažnosť žalobkyne

9. Žalobkyňa podala proti rozhodnutiu správneho súdu kasačnú sťažnosť (ďalej aj ako „podaná kasačná sťažnosť“ alebo „kasačná sťažnosť žalobkyne“), v ktorej sa domáhala aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že zruší rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie. Žalobkyňa si uplatnila trovy kasačného konania. Žalobkyňa napadla rozhodnutie správneho súdu podanou kasačnou sťažnosťou v celom rozsahu z dôvodu podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f) Správneho súdneho poriadku - správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Žalobkyňa podanou kasačnou sťažnosťou napadla rozhodnutie správneho súdu z nasledujúcich dôvodov :

- žalovaný orgán verejnej správy zjavne vychádzal pri svojom rozhodovaní z územného plánu Mesta Dunajská Streda a nie z územného plánu Obce Križovany nad Dudváhom, keď v odôvodnení rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy je uvedené, že návrh na umiestnenie stavby je v súlade s územným plánom Mesta Dunajská Streda,
- prvoinštančný orgán verejnej správy nebol oprávnený v zmysle ustanovenia § 36 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. upustiť od ústneho pojednávania, keď pomery na mieste samom nie sú až tak jednoznačné,
- nájomná zmluva medzi Obcou Križovany nad Dudváhom a ďalšou účastníčkou v konaní nebola zverejnená v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. a § 47a ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak je táto zmluva neúčinná, tak potom akékoľvek rozhodnutie o umiestnení stavby na uvedených pozemkoch nemôže byť zákonné,
- rozhodnutie orgánov verejnej správy je v rozpore s Dohovorom o ochrane architektonického dedičstva Európy („Vallete 1992, s ktorým Slovenská republika vyslovila súhlas uznesením Národnej rady Slovenskej republiky č. 289 z 30.09.1993 Z.z.“).

III.

Vyjadrenia ku kasačnej sťažnosti

11. Žalovaný orgán verejnej správy ani ďalšia účastníčka konania sa k podanej kasačnej sťažnosti nevyjadrili.

IV.

12. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 a ods. 2 Správneho súdneho poriadku v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

13. Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 Správneho súdneho poriadku správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánu verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

14. Podľa ustanovenia § 177 ods. 1 Správneho súdneho poriadku správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

15. Podľa ustanovenia § 178 ods. 1 Správneho súdneho poriadku žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu

verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

16. Podľa ustanovenia § 438 ods. 1 Správneho súdneho poriadku kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

17. Podľa ustanovenia § 442 ods. 1 Správneho súdneho poriadku kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, osoba zúčastnená na konaní podľa § 41 ods. 2, ak bolo rozhodnuté v ich neprospech, a generálny prokurátor za podmienok ustanovených v § 47 ods. 2 (ďalej len „sťažovateľ“).

18. Podľa ustanovenia § 454 Správneho súdneho poriadku na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

19. Podľa ustanovenia § 461 Správneho súdneho poriadku kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa ustanovenia § 21 písm. a/ Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (ustanovenie § 443 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 444 Správneho súdneho poriadku), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 442 Správneho súdneho poriadku), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (ustanovenie § 439 Správneho súdneho poriadku), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (ustanovenie § 445 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 57 Správneho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa ustanovenia § 440 Správneho súdneho poriadku, ustanovenia § 441 Správneho súdneho poriadku a ustanovenia § 453 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa ustanovenia § 455 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na webovom sídle kasačného súdu (www.nsud.sk) podľa ustanovenia § 137 ods. 4 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, po neverejnej porade senátu (ustanovenie § 137 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

V.

Právny názor kasačného súdu

21. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o kasačnej sťažnosti žalobkyne, podanej proti rozhodnutiu správneho súdu, ktorým správny súd zamietol správnu žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy z 25. januára 2016 č. OU-TT-OVBP2-2016/005629/Ta, ktorým Okresný úrad Trnava, Odbor výstavby a bytovej politiky zamietol odvolanie účastníka správneho konania (žalobkyne v konaní pred správnym súdom) a potvrdil rozhodnutie Obce Križovany nad Dudváhom, stavebného úradu z 19. novembra 2015 č. Výst.KDU-63/2015/Sá-155, ktorým Obec Križovany nad Dudváhom, stavebný úrad rozhodla o umiestnení stavby „Bytový dom -9 b.j.“, „SO Vonkajší rozvod NN“, „SO Prípojka NN k bytovému domu“ (ďalej aj ako „stavba“) na pozemku registra C KN parcela č. XXX/X., č. XXXX/X v katastrálnom území Križovany nad Dudváhom.

22. Kasačný súd preskúmajúc napadnuté rozhodnutie ako i obsah predloženého súdneho spisu a pripojeného administratívneho spisu v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti konštatuje, že argumentácia žalobkyne nie je spôsobilá vyvrátiť dôvody, na základe ktorých správny súd zamietol jej správnu žalobu. Správny súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysporiadal so všetkými podstatnými žalobnými námietkami, a to citáciou dotknutých právnych noriem ako aj ich logickým výkladom a správnym aplikovaním na prejednávaný prípad.

23. Preto ak správny súd dospel k právnomu záveru, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného orgánu verejnej správy v spojení s rozhodnutím prvoinštančného orgánu verejnej správy v rozsahu podanej správnej žaloby nedošlo k porušeniu zákona a práv žalobkyne, tento jeho názor považoval aj kasačný súd za správny. Preto sa s ním kasačný súd stotožňuje, považujúc právne posúdenie veci správny súdom za správne, a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov konania známe fakty v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi správneho súdu, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia k námietkam žalobkyne uvedených v podanej kasačnej sťažnosti dopĺňa nasledovné.

24. Žalobkyňa rovnako ako v správnej žalobe vytýka rozhodnutiu žalovaného orgánu verejnej správy to, že žalovaný orgán verejnej správy vychádzal pri svojom rozhodovaní z územného plánu Mesta Dunajská Streda a nie z územného plánu Obce Križovany nad Dudváhom, keď v odôvodnení rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy je uvedené, že návrh na umiestnenie stavby je v súlade s územným plánom Mesta Dunajská Streda.

25. Podľa ustanovenia § 140 zákona č. 50/1976 Zb. ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

26. Podľa ustanovenia § 47 ods. 6 Správneho poriadku chyby v písaní, v počtoch a iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia správny orgán kedykoľvek aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania.

27. K námietke žalobkyne kasačný súd dáva do pozornosti list žalovaného orgánu verejnej správy z 02. februára 2016 č. OU-TT-OVBP2-2016/005629/Ta, ktorý bol doručený žalobkyni uložením zásielky, ktorým bola vykonaná oprava zrejmej chyby v písaní v písomnom vyhotovení rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy podľa ustanovenia § 47 ods. 6 Správneho poriadku. Kasačný súd sa preto stotožňuje s názorom správneho súdu, že ak žalovaný orgán verejnej správy v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že návrh na umiestnenie stavby je v súlade s územným plánom Mesta Dunajská Streda, ide o zrejmu nesprávnosť, ku ktorej došlo pri písomnom vyhotovení rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy a takéto pochybenie samo o sebe nemôže mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy. Navyiac, kasačný súd dopĺňa, že ani z pripojených administratívnych spisov nevyplýva, že by žalovaný orgán verejnej správy či prvoinštančný orgán verejnej správy vyhádzali z územného plánu Mesta Dunajská Streda. Nedôvodná je preto kasačná námietka žalobkyne.

28. Ďalej žalobkyňa rovnako ako v správnej žalobe namietala, že prvoinštančný orgán verejnej správy nebol oprávnený v zmysle ustanovenia § 36 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. upustiť od ústneho pojednávania, keď pomery na mieste samom neboli tak jednoznačné ako tvrdí žalovaný orgán verejnej správy. Žalobkyňa tiež poukázala na odvolanie proti rozhodnutiu Obce Križovany nad Dudváhom z 03. júna 2015 č. Výst.KDU-16/2015/Sá-67, ktoré podala Rímskokatolícka cirkev.

39. Podľa ustanovenia § 36 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. od ústneho pojednávania môže stavebný úrad upustiť v prípade, že je pre územie spracovaná územnoplánovacia dokumentácia, na základe ktorej možno posúdiť návrh na územné rozhodnutie. Ak stavebný úrad upustí od ústneho pojednávania, určí lehotu, do ktorej môžu účastníci uplatniť námietky, a upozorní ich, že sa na neskoršie podané námietky neprihliadne; táto lehota nesmie byť kratšia ako 7 pracovných dní.

30. Podľa ustanovenia § 27 ods. 2 Správneho súdneho poriadku pri rozhodnutí, opatrení alebo inom zásahu, ktoré orgán verejnej správy vydal alebo vykonal na základe zákonom povolenej správnej úvahy, správny súd preskúmava iba, či také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah nevybočili z medzí a hľadísk ustanovených zákonom; tým nie sú dotknuté ustanovenia § 192, 198 a § 230 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. a).

31. K ustanoveniu § 36 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. kasačný súd najskôr poznamenáva, že zákonodarca nedefinuje okolnosti za ktorých možno dostatočne spoľahlivo posúdiť návrh na vydanie územného rozhodnutia z územnoplánovacej dokumentácie pre dané územie, preto je uvedené ustanovenie možné považovať za právnu normu s relatívne neurčitou (abstraktnou) hypotézou, teda patrí k právnym normám, ktorých hypotéza nie je určená priamo právnym predpisom, a ktoré tak prenechali orgánu verejnej správy príslušnému na konanie, aby podľa vlastnej úvahy (správnej úvahy) v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy zo širokého vopred neobmedzeného okruhu konkrétnych okolností. Podľa kasačného súdu zákon síce ponechal širokú možnosť uváženia v prípade či nariadi ústne pojednanie pred vydaním rozhodnutia o umiestnení stavby, avšak táto úvaha musí zodpovedať zisteným skutkovým okolnostiam a musí mať oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť logickým vyústením riadneho hodnotenia skutkových zistení.

32. Podľa názoru kasačného súdu mal správny súd dostatočným spôsobom preukázané, že pre územie bola vypracovaná a schválená územnoplánovacia dokumentácia a v územnom konaní neboli neexistovali žiadne relevantné okolnosti, pre ktoré by nebolo možné dostatočne a spoľahlivo posúdiť návrh na vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby z vypracovanej územnoplánovacej dokumentácie. Kasačný súd zároveň dodáva, že žalobkyňa v podanej kasačnej sťažnosti nijak nevyvrátila (ani neuviedla) právne či skutkové východiská prvoinštančného orgánu verejnej správy, ktoré by preukazovali pri aplikácii správnej úvahy jeho vybočenie z medzí a hľadísk ustanovených zákonom pri rozhodnutí o upustení od

ústneho pojednávania v územnom konaní podľa ustanovenia § 36 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb.. Nedôvodná je preto kasačná námietka žalobkyne.

33. Žalobkyňa ďalej namietala, že zmluva medzi Obcou Križovany nad Dudváhom a ďalšou účastníčkou v konaní o nájme pozemkov registra C KN parcela č. XXXX/X, č. XXXX/X a č. XXX/X nebola zverejnená v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. a § 47a ods. 1 Občianskeho zákonníka, žalobkyňa bola preto názoru, že je potrebné preskúmať platnosť a účinnosť nájomnej zmluvy vo vzťahu k ich zverejneniu príslušných registroch. Ak je táto nájomná zmluva neúčinná, tak potom akékoľvek rozhodnutie o umiestnení stavby na uvedených pozemkoch nemôže byť zákonné.

34. Podľa ustanovenia § 38 zákona č. 50/1976 Zb. ak nemá navrhovateľ k pozemku vlastnícke alebo iné právo, možno bez súhlasu vlastníka územné rozhodnutie o umiestnení stavby alebo rozhodnutie o využití územia vydať len vtedy, ak možno na navrhovaný účel pozemok vyvlastniť.

35. K námietke žalobkyne kasačný súd uvádza, že zo znenia ustanovenia § 38 zákona č. 50/1976 Zb. vyplýva, že ak nemá navrhovateľ v konaní o umiestnení stavby (ďalšia účastníčka v konaní) k pozemkom vlastnícke alebo iné právo, vyžaduje sa súhlas vlastníka týchto pozemkov s umiestnením stavby. Za tento súhlas možno podľa názoru kasačného súdu považovať aj schválené uznesenia Obecného zastupiteľstva Obce Križovany nad Dudváhom - uznesenie zo 16. marca 2015 č. 28/2015 a uznesenie zo 16. marca 2015 č. 29/2015, ktorých výpisy boli doložené v konaní o umiestnení stavby listom z 18. marca 2015 č. 253/2015, a z ktorých vyplýva zámer prenajať uvedené nehnuteľnosti žalobkyňi za účelom vybudovania bytového domu v Križovanoch nad Dudváhom. Nedôvodná je preto kasačná námietka žalobkyne smerujúca k tomu, že nájomná zmluva medzi Obcou Križovany nad Dudváhom a spoločnosťou TINAMA, s.r.o. je neúčinná z dôvodu, že nebola zverejnená v súlade so zákonom. Z ustanovenia § 38 zákona č. 50/1976 Zb. síce vyplýva pre navrhovateľa v konaní o umiestnení stavby povinnosť preukázať vlastnícke či iné užívacie právo k pozemkom na ktorých navrhuje umiestniť stavbu, avšak túto podmienku nemusí splniť, ak má daný súhlas od vlastníka pozemkov. Zákonodarca pritom výslovne neupravuje formu ani obsah tohto súhlasu.

36. Napokon žalobkyňa namietala aj to, že rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy v spojení s rozhodnutím prvoinštančného orgánu verejnej správy je v rozpore s Dohovorom o ochrane architektonického dedičstva Európy („Vállete 1992, s ktorým Slovenská republika vyslovila súhlas uznesením Národnej rady Slovenskej republiky č. 289 z 30.09.1993 Z.z.“) a poukázala na to, že architektonická konkurencia novostavby s historickou, narúša kultúrnu identitu obce a jej centra, náboženského sídla.

37. K námietke žalobkyne kasačný súd najskôr poznamenáva, že Dohovor o ochrane architektonického dedičstva Európy bol prijatý 03. októbra 1985 v Granade a bol publikovaný v Zbierke zákonov Slovenskej republiky ako Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 369/2001 Z. z. (záväzný pre Slovenskú republiku od 01. júla 2001) a Európsky dohovor o ochrane archeologického dedičstva bol prijatý 16. januára 1992 vo Vállete a bol publikovaný v Zbierke zákonov Slovenskej republiky ako Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 344/20101 Z. z. (záväzný pre Slovenskú republiku od 01. mája 2001).

38. Podľa ustanovenia § 440 ods. 2 Správneho súdneho poriadku dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie vecí, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

39. Kasačný súd po preštudovaní oboch vyššie uvedených dohovorov uvádza, že Dohovor o ochrane architektonického dedičstva Európy ani Európsky dohovor o ochrane archeologického dedičstva neobsahuje pozitívny záväzok pre Slovenskú republiku, ktorým by mala byť regulovaná architektonická konkurencia novostavby s historickou zástavbou, ani ktorým by bola osobitne chránená kultúrna identita obce a jej centra, náboženského sídla. Žalobkyňa v tejto súvislosti neuvádza, ktoré konkrétne články dohovorov mali byť rozhodnutím o umiestnení stavby porušené ani to v čom konkrétne vidí porušenie jednotlivých článkov týchto dohovorov. Stroho len konštatuje, že rotunda bola postavená najneskôr v roku 1246, pričom rímskokatolícky kostol bol postavený v roku 1938 na mieste pôvodného gotického kostola, ktorý bol postavený približne v 15. storočí. Takáto formulácia kasačných námietok nie je konkrétna a nepostačuje na to, aby kasačný súd mohol preskúmať napadnuté rozhodnutie.

40. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia kasačný súd dáva do pozornosti, že integrálnou súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46

ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (sp. zn. IV. ÚS 115/03, III. sp. zn. ÚS 60/04). Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (sp. zn. III. ÚS 209/04). Kasačný súd má za to, že správny súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal, vysporiadal sa s podstatnými námietkami žalobkyne a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil.

41. Na základe vyššie uvedeného námietky žalobkyne v podanej kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodné a preto kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobkyne proti Krajskému súdu v Trnave z 25. októbra 2017 č. k. 14 S 25/2016-40 podľa ustanovenia § 461 Správneho súdneho poriadku ako nedôvodnú zamietol.

42. Obiter dictum kasačný súd poukazuje na ustanovenie § 453 ods. 1 a ods. 2 Správneho súdneho poriadku a zdôrazňuje, že napadnuté rozhodnutie mohol preskúmať len v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti a bol viazaný sťažnostnými bodmi uvedenými žalobkyňou v kasačnej sťažnosti.

VI.

Trovy kasačného konania

43. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobkyni ktorá nemala v konaní o kasačnej sťažnosti úspech, nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal (ustanovenie § 467 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 167 ods. 1 a contrario Správneho súdneho poriadku). Žalovanému orgánu verejnej správy nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, keďže to nemožno spravodlivo požadovať (ustanovenie § 467 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 168 a contrario Správneho súdneho poriadku). Ďalšej účastníčke konania kasačný súd nárok na náhradu trov konania nepriznal, keď jej v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s ktorou splnením by jej vznikli trovy konania (ustanovenie § 467 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 169 Správneho súdneho poriadku).

44. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.